

Oběma těmito úmluvami je vázána i Česká republika. Ustanovení těchto úmluv jsou závazně aplikovatelná na kupní smlouvy uzavírané mezi subjekty s místem podnikání v různých státech, jestliže tyto státy jsou smluvními státy Úmluvy OSN o smlouvách o mezinárodní koupi zboží, nebo jestliže se podle ustanovení mezinárodního práva soukromého má použít právního řádu některého smluvního státu. Čl. 95 Úmluvy však umožňuje státům, aby přijaly výhradu, že ustanovení Úmluvy budou aplikována jen na právní vztahy mezi partnery ze smluvních států úmluvy. Tuto výhradu využila mimo jiné i Česká republika.

Mezinárodní kupní smlouva je výsledkem jednání smluvních stran a její znění podléhá smluvní volnosti partnerů. Proto sama Úmluva OSN o smlouvách o mezinárodní koupi zboží připouští v čl. 6 možnost, aby smluvní strany výslovným prohlášením v kupní smlouvě její aplikaci vyloučily, případně vyloučily použití nebo změnilы účinky kteréhokoliv jejího ustanovení s výjimkou čl. 12.

Jakkoliv je tedy tato unifikace právní úpravy mezinárodní kupní smlouvy významná, souvisí s uzavřením a realizací kupní smlouvy celá řada dalších otázek, které v ní nejsou upraveny nebo které se podle ní nebudou řídit. Mezi tyto otázky může patřit např. volba rozhodného práva, určení způsobů zajištění závazků plynoucích z mezinárodní kupní smlouvy, nebo stanovení formy, jakou bude řešen případný spor mezi smluvními stranami kupní smlouvy.